

Kam zmizely svačiny?

Tomáš Bartek

Tom je kluk z Nižboru. Jako každý den se v pondělí ráno vypravil do školy. Měl dobrou náladu. Navíc si s sebou nesl ke svačině croissant obložený šunkou, řapíkatý celer a čokoládovou sušenku. Tom měl rád fantastické příběhy, magii a už několikrát na táborech a nočních výpravách dokázal, že má pro strach uděláno. Když ráno dorazil do školy měl zvláštní pocit. Jako by se toho dne něco dělo jinak než obvykle. Tom si, řekl, že na předtuchy nevěří, usmál se a zasedl do lavice. Během první hodiny nedával úplně pozor a přistihl se, jak poslouchá zvuky z ulice – ptáky, auta i křik dětí z nedaleké školky. Do zvuků, které znal se občas vloudil zvuk, při kterém ho až zamrazilo. Byly to děsivé zvuky, kterých si nikdo nevšiml, ale Tom měl dobrý sluch a přemýšlel odkud se to mohlo ozývat. O přestávce chtěl vystartovat ze třídy a vyčistit si hlavu fotbálem s kamarády, ale na chodbách bylo rušno. Všichni hledali svoje svačiny. Prvňáčci plakali, učitelky pobíhaly mezi třídami a nikdo nechápal, co se stalo. Ze školy zmizelo všechno jídlo! Tom zamířil přes dvůr ke sklepení odkud myslel, že slyšel ráno hrozný zvuk. Nahoře ve škole byl zmatek a nikdo si ho nevšiml. Dveře do sklepa, ve kterém býval panský pivovar, byly odemčené, tak vešel dovnitř. Bylo tam temno, ale Tom nebyl žádný strašpytel. Procházel sklepem a najednou zaslechl zvuk, při kterém mu ztuhla krev. Připlížil se potichu až do zadní části podzemí a uviděl něco děsivého. V místnosti svítily svíce a byli v ní lidé. Byly to děti, od pohledu starší než Tom. Měly na sobě pláště s kápěmi. Mumlaly podivná slova a v kruhu mezi nimi se pohybovalo zvláštní stvoření. Vydávalo děsivé zvuky a neznámé osoby v kruhu jí házely kusy jídla – obložené chleby, sušenky a Tom zahlédl i obložený croissant. Stvoření před očima získávalo sílu a rostlo. Děti v kruhu byly stále více nervózní a Tom tušil, že nemají situaci úplně pod kontrolou. Démon z jiné dimenze – pomyslel si Tom, to bude pěkný průšvih. Děti v kruhu začaly křičet a démon se začal útočit na několik z nich, začaly prchat z místnosti a jeden to už nestihl. Stvoření ho chytilo do spárů a chtělo ho sníst. Tom vyrazil z úkrytu a zakřičel: „Áaaaaááá!“. Démon se otočil a na chvíli pustil dítě, které s křikem vyrazilo ze sklepa. Tom přemýšlel, jakou taktiku zvolit a napadlo ho několik jeho oblíbených akčních scén z filmů i knížek. Uhýbal před příšerou, padal na zem a myslel na to, aby se všechny děti dostaly ze sklepení v bezpečí. Příšera kvílela a řvala a bylo vidět, že když nedostává potravu, tak ztrácí sílu a neroste. „Musím získat čas“, řekl si Tom. Skákal z místa na místo a říkal si, jak je dobré, že z vybíjené umí

dobře uhýbat. Démon sebou mrskal a v Tomových očích se zmenšoval. Po několika dlouhých minutách boje už byl malý jako pes. Tom se rozesmál a démon se s křikem proměnil v temný kouř a zmizel. Tom vyběhl ze sklepení a vyběhl na dvůr. Tady už nikdo nebyl, děti ze sklepa utekly a zbyly tu po nich odhozené pláště. Tom vyběhl po schodech do školy a věšel do třídy. Paní učitelka se na něj vyděšeně podívala – by špinavý, v potrhaném tričku a džínách a na tváři měl několik šrámů. Na její pohled odpověděl Tom s úsměvem : „Tomu byste fakt nevěřila, paní učitelko!“

Autor : Tomáš Bartek
5. třída ZŠ NIZBOR